

[Ministeren for udviklingsbistand]

jeg svare, at vi har jo faktisk, som hr. Peter Duetoft selv var inde på, en strategi om, at vi godt kan gå ind i fattigdomsloommer i enkelte lande. Men det, vi lige i øjeblikket prøver i dansk bistandspolitik, er at lave en landekonzentration og til gengæld gå mere i dybden i det mindre antal lande, som vi arbejder i, og her er det ikke udelukket – det kan vi vende tilbage til i diskussionen om den fremtidige danske bistandspolitik, som vi skal have til foråret – at vi også skal se lidt nærmere på, hvad vi egentlig forstår ved en fattigdomsorientering.

Og endelig spurgte hr. Peter Duetoft, om vi ikke burde overveje at styrke vores indsats inden for UNESCO. Det synes jeg er vældig interessant, og jeg håber, at vi kan diskutere det lidt nærmere; det falder fint i tråd med mine egne overvejelser om en mere selektiv indsats gennem de forskellige FN-organisationer, og jeg lægger selv vægt på, at vi gør op med os selv, hvor vi primært vil gøre en indsats, og træffer nogle lidt mere præcise beslutninger fremover.

Til hr. Jørgen Estrup vil jeg sige, at jeg synes, det var en god formulering, at vi skal til at lægge pres på de fodslæbende nationer. Det kan jeg helt tilslutte mig, og derfor var jeg også glad for hr. Rosings bemærkninger om, at Danmark faktisk er med fremme i front, at vi gør noget på området, og at det også bliver bemærket uden for Danmarks grænser. Forslaget om at etablere en ombudsmandsinstitution og de andre interessante forslag, som hr. Jørgen Estrup kom med, vil jeg også sige tak for. Jeg synes, de var gode og spændende, og jeg vil tage dem med i de videre overvejelser i udarbejdelsen af den strategi, som jeg glæder mig til at lægge frem.

Også til Kristeligt Folkepartis ordfører vil jeg sige tak for den konstruktive ordførertale. Der blev stillet forslag om særlige rapportører, højkommisær samt andre aktiviteter under bl.a. UNDP og Verdensbanken, og disse forslag vil også indgå i strategiarbejdet, som jeg som sagt glæder mig til at kunne lægge frem for Folketinget inden afslutningen af denne samling.

Afsluttende vil jeg gerne generelt takke for den konstruktive debat, alle forslagene og opbakningen bag regeringens bestræbelser for at støtte de oprindelige folk.

Rosing (S):

Det har været en glæde og en fornøjelse at høre på og deltage i debatten. Man kan vel næppe sige, at der har været megen debat, men den meget brede enighed om, hvad der kan gøres for de oprindelige folkeslag, har glædet mig meget som initiativtager til denne forespørgselsdebat.

Som statsministeren sagde, er det jo rart at se, at i sådanne vigtige spørgsmål om respekt for menneskerettigheder og respekt for andre kulturer kan Folketinget samles. Her er der ikke grundlag for noget fnidderfnadder eller for at kaste bolde, eller hvad man ellers kan finde på at kaste efter hinanden, og det er meget glædeligt.

Jeg har to bemærkninger til de øvrige ordførere. Hr. Peter Duetofts tanker om en decentralisering af bistandsarbejdet og bistandspolitikken lyder meget interessante, og jeg synes, det er noget, vi bør følge op. Det var også det, jeg var inde på i mit første indlæg om at kigge på områder inden for forskellige lande, der som sådan måske ikke umiddelbart kan få bistand fra Danmark, men hvor nogle folkegrupper har en meget lavere indkomst end gennemsnittet i de pågældende lande.

Hr. Jørgen Estrup var inde på en international kodeks for oprindelige folkeslag. Det er vel faktisk det, der bliver lavet i FN nu, nemlig den menneskerettighedserklæring, som man nu har arbejdet på i 11 år, og som efter ministerens udsagn formentlig vil være færdig til ratifikation i FN i 1995. Den kan blive et værktøj til at skabe en international kodeks eller grundlov, som hr. Jørgen Estrup kalder det. Der arbejdes jo også i FN i øjeblikket på at oprette et højkommisariat for menneskerettigheder, og her kunne det være passende, at oprindelige folkeslag fik en speciel status. Med hensyn til det permanente kontor kunne man måske forestille sig, at det kunne ligge i Grønland i stedet for i København.

Men jeg synes ikke, der er grund til at sige meget mere. Jeg er meget glad for den store enighed, og det er helt sikkert et meget flot signal fra det danske Folketing til verdens oprindelige folkeslag. Jeg er klar over, at der er mange, der har ventet på, at en nation skulle tage spørgsmålet op så seriøst, som vi har gjort det i dag, og jeg tror også, at Folketinget er det første parlament i verden, der har taget spørgsmå-